

برای ایجاد یک فوروم گفتگوی دمکراتیک

۱ - اعتراضات و مبارزات گستردہ و گسترش یابنده بخش‌های مختلف مردم ایران علیه نظام ولایت فقیه تردید باقی نمی‌گذارد که اکثریت قاطع ایرانیان مخالف جمهوری اسلامی و هر نوع حکومت مذهبی هستند. پس مساله‌ای که اکنون در مقابل مردم ایران قرار دارد این است که اولاً: چگونه می‌توانند اوضاع را برای جمهوری اسلامی حکومت ناپذیر کنند و این رژیم را براندازند؛ ثانیاً این براندازی را در جهت ایجاد یک نظام دمکراتیک جایگزین پیش ببرند.

۲ - هم براندازی جمهوری اسلامی و هم تاسیس دموکراسی نیازمند آن است که هر یک از بخش‌های مختلف مردم حول خواست‌های مشخص و ویژه خود هر چه بیشتر متعدد و متتشکل شوند و آنها را هر چه موثرتر پیش بکشند؛ ثانیاً با آگاهی به شرایط دست‌یابی به این خواست‌های ویژه، فصل مشترک‌هایشان را با خواست‌های بخش‌های دیگر مردم دریابند، حول این فصل مشترک‌ها با آنها پیوند یابند و هم سویی‌ها و همراهی‌های لازم را سازمان دهند؛ ثالثاً به شرایط سیاسی عمومی لازم برای دست‌یابی به خواست‌های ویژه و منافع عمومی‌شان آگاهی یافته و متناسب با آن برای مقابله با جمهوری اسلامی و شکل دادن به نظام جایگزین تدارک ببینند.

۳ - مشکل بزرگ کنونی این است که سرکوبیگری جمهوری اسلامی (اولاً: با فعال‌تر شدن جریان‌های سیاسی غیرdemکراتیک و ناهم‌ساز با حق حاکمیت مردم در میان مخالفین جمهوری اسلامی؛ ثانیاً: با حضور نظامی بی‌سابقه آمریکا در منطقه خاورمیانه که بیداری بزرگ مردم ایران و چشم‌انداز شکل‌گیری دموکراسی در این کشور را قطعاً تهدیدی علیه طرح‌های سلطه‌گرانه اش در این منطقه حساس دانسته و می‌کوشد مبارزات مردم ایران علیه جمهوری اسلامی را در مسیری مساعد با منافع خویش در منطقه سوق دهد؛ و ثالثاً: با ضعف سنت‌ها، ذهنیت‌ها و سنگرینی توده‌ای لازم برای دموکراسی در کشور)، باعث می‌شود که بخش‌های مختلف مردم ایران نتوانند با شتاب و گستردگی لازم با هم پیوند یافته و برای براندازی جمهوری اسلامی و شکل دادن به یک نظام دمکراتیک متناسب با خواست‌ها و نیازهایشان پیش روند.

۴ - برای فائق آمدن بر مشکل کنونی، مردم ایران به امکانات ارتباط‌گیری توده‌ای نیاز دارند تا بتوانند گفتگوهای هر چه گستردگی تری را در سطح مختلف و در باره همه مسایل و شرایط رهایی‌شان سازمان دهند و با آگاهی بر منافع و نیازهایشان، به همگرایی‌های لازم برای مبارزه علیه جمهوری اسلامی و شکل دادن به نظام دمکراتیک جایگزین دست یابند.

طبعاً چنین امکاناتی باید خارج از کنترل مخالفان دموکراسی باشد و غیرقابل دست کاری از طرف آنها، در حالی که اکنون جریان‌های سیاسی طرفدار دموکراسی به خاطر پراکندگی‌ها و ناهمانگی‌های آشکار و غیرقابل توجیه، از امکانات توده‌ای موضع محروم‌اند و امکانات ارتباط‌گیری توده‌ای جریان‌های سیاسی ضد دموکراتیک مدام در حال گسترش است و مسلم است که ادامه این وضع می‌تواند نتایج فاجعه‌باری به دنبال بیاورد.

۵ - با توجه به همه این امیدها و نگرانی‌هایست که ما معتقدیم همه جریان‌ها، مجتمع، محافل و فعالان سیاسی متتشکل و غیرمتتشکل طرف‌دار دموکراسی، ضمن توجه و احترام به تفاوت‌ها و اختلافات سیاسی و نظری‌شان، و با تأکید بر جمهوریت و ضرورت قاطع جدایی دین از دولت و دفاع از آزادی بیان و سازمان و تبلیغات همه و مطلقاً همه جریان‌های سیاسی و فکری و فرهنگی برای ایجاد یک فوروم گفتگوی دموکراتیک، به تلاش گستردگی برجیزند، تا اولاً جنبش‌های اجتماعی گوناگون مردم ایران را در جهت سرنگونی جمهوری اسلامی و شکل دهی به نظام دموکراتیک جایگزین به هم پیوند بدهند؛ ثانیاً گفتگوی گستردگی میان جریان‌های سیاسی و فکری مختلف را در راستای ارتقا آگاهی سیاسی و اجتماعی توده‌های مردم، در سطح مختلف، از کوچکترین محافل و تجمع‌های محلی گرفته تا سطوح سراسری، سازمان بدهند؛ ثالثاً شرایط مساعدی برای ارتباط میان جنبش‌های اجتماعی و جریان‌های سیاسی فراهم بیاورند؛ رابعاً هشیاری و توان سیاسی طرفداران دموکراسی را در مقابل همه طرح‌ها و تمهیدات جریان‌های گوناگون ضد دموکراتیک در مقیاس به راستی توده‌ای تقویت کنند.

۶ - فوروم گفتگوی دموکراتیک بنا به نقشی که به عهده می‌گیرد، طبعاً باید از همه اشکال و امکانات ارتباط توده‌ای استفاده کند. رسانه‌ای با برد واقعاً موثر توده‌ای و سراسری یکی از مهم‌ترین اشکال ارتباطات است که فوروم برای راه اندازی آن باید به تلاش برخیزد و حمایت گسترده همه طرفداران دمکراسی را، مخصوصاً در خارج از کشور که امکان تماس و گردهم‌آیی‌های علني وجود دارد، برای ایجاد آن بسیج کند، و با ایجاد ساختاری واقعاً دموکراتیک برای اداره آن، تربیتون موثری برای گفتگوی همه جریان‌های سیاسی و فکری و انعکاس دیدگاهها و نظرات همه جریان‌های طرفدار دمکراسی فراهم بیاورد.

۷ - تلاش برای ایجاد فورم گفتگوی دموکراتیک مسلماً باید با هدف‌ها و جهت‌گیری‌های شفاف یاد شده در بالا صورت گیرد، ولی باید توجه شود که این فوروم نه جای یک حزب و سازمان سیاسی را می‌تواند بگیرد و نه به یک گرایش سیاسی و طبقاتی واحدی می‌تواند خلاصه شود، بلکه تنها از طریق امکان‌پذیر ساختن گفتگوها و طبعاً هم‌گرایی‌های لازم و ممکن در میان جریان‌های سیاسی و فکری مختلف و ناهمگون می‌تواند شکوفا شود. بنابراین توان و فرصت‌های گرانبها را نباید در تلاش‌های بی‌ثمر یا کم‌ثمر برای تنظیم پلاتفرم‌های صوری دست و پا گیر هدر بدهد و بیش از هر چیز بر پویایی پیکار دمکراسی باید مตکی باشد.

۸ - سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) که سازمان‌دهی پیکارهای طبقاتی معطوف به سوسیالیسم را وظیفه محوری و ثابت خود می‌داند، و پیکار برای دمکراسی را جزئی حیاتی و غیرقابل چشم‌پوشی از این وظیفه محوری تلقی می‌کند، بی‌آن که از کارهای تبلیغاتی و تشکیلاتی مستقل خود ذره‌ای چشم بپوشد، برای جلب توجه طرفداران دمکراسی به ضرورت فورم گفتگوی دموکراتیک در این مرحله حساس از مبارزات مردم ایران، به تلاش برخیزد و در شکل‌گیری آن هم راه با همه طرفداران دمکراسی فعالانه شرکت کند.